

۱۵۶ - در عالم انسانی نفوسی در عرصه شهود جلوه نمودند

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۱۵۶ - در عالم انسانی نفوسی در عرصه شهود جلوه نمودند

در عالم انسانی نفوسی در عرصه شهود جلوه نمودند که مربی عالم گشتند و مانند آفتاب بدرخشیدند و مسجود آفاق شدند مهابط وحی بودند و مشارق نور حقیقت لهذا در هیكل انسانی ملاحظه فرمائید که این چه علویست و این چه سموی. و همچنین در هیكل بشری نفوسی موجودند که عابد و ساجد سنگ و کلوخند یعنی جماد که انزل موجودات است. ملاحظه کنید که چقدر ذلیل و حقیرند که مسجودشان انزل موجودات حجر و مدر و جماد است پس چگونه قیاس بیکدیگر شود فو الله هذا بهتان عظیم ظاهر عنوان باطن است.

صنوف موجودات هر یک ترقی نماید بمقام ما فوق نرسد مثلاً جماد هر چه ترقی کند در عالم جمادی قوه نامیه حاصل نماید و همچنین نبات در عالم نباتی هر چه ترقی کند و تربیت شود قوه حساسه نیابد و همچنین حیوان در عالم حیوانی هر چه تربیت شود و ترقی کند قوه عاقله حاصل نماید پس معلوم شد که موجودات را هر یک مقامی و در مقام خود ترقی نماید. و همچنین نوع انسان را هر یک مقامی معنوی در رتبه و مقام خود ترقی نماید شخص بلید هر قدر ریاضت شدید بکشد و سعی بلیغ نماید و خلق جدید گردد بر تبه مشارق وحی و مطالع الهام نرسد شجره زقوم نخل باسق نگردد و حنظل تلخ میوه شکرین بار نیارد.

ORIGINAL

AUDIO